

Kresťanstvo, islam a ateizmus: Boj o dušu Európy

William Kilpatrick

18. júla 2020 ✚ Spoločnosť ✚ Islam

pokračovanie I. časti

Transparency moslimov v Európe: “Islam – naše náboženstvo dnes, vaše náboženstvo zajtra”. Niet pochybnosti, že toto je ich cieľ.

Ako ho chcú dosiahnuť? Jeden spôsob: *násilný džihád*. Viď prenasledovanie kresťanov v moslimských krajinách. Ďalšia taktika: *soft džihád* – postupné zavádzanie islamského zákona v západných spoločnostiach cez plazivú agitáciu a zastrašovanie.

Ako Západ reaguje?

Na desiatky tisíc zavraždených kresťanov v Ázii a Afrike – unudeným zívaním a s ľahostajnosťou. Avšak na najnepatrnejšie urážky islamu – napr. karikatúru – s otrockým ospravedlňovaním sa a **okamžitými ústupkami**.

Ďalším paradoxom zvyšujúcej sa islamskej hrozby nie je obrana kresťanstva zo strany západných elít, ale naopak: vystupňovanie útokov pri nemu! Po 9/11 ateistické celebrity za výdatnej pomoci médií vystupňovali propagandistickú vojnu proti náboženstvu a najmä proti kresťanstvu.

Ich spoločná téma: keby kresťania neboli držaní na uzde, boli by ako Taliban.

Namiesto toho, aby vzostup islamu brali ako príležitosť brániť západné hodnoty, kritici kresťanstva to berú ako príležitosť útočiť na samotnú podstatu našej civilizácie. Nechápu, že **keď kresťanstvo padne, s ním padnú aj všetky hodnoty nerozlučne späté s kresťanstvom**.

Ale ani kresťania sa nemobilizujú – podľahli módnjej ideológii multikulturalizmu. Viac než moslimskej agresie sa boja porušiť politicky korektné protokoly .

Žijeme v novej dobe, ktorú nie je možné riešiť, ba ani jej porozumieť v zastaranom rámci multikulturalizmu.

Všade počujeme, že diverzita je naša sila a že islam je náboženstvo mieru a že kresťanstvo a Západ sa majú za čo hanbiť.

Na čo sa však zabúda: **“Ľudia, čo sa hanbia za svoju kultúru, ju nebudú brániť”**.

Strata kultúrnej sebadôvery a úbytok obyvateľstva. Tento je porovnateľný s čiernym morom, pri ktorom zahynula tretina obyvateľov kontinentu. Moslimovia ovládnu Európu jednoducho už len preto, že majú viac detí než ostatní a vďaka prisťahovalectvu.

K bodu zvratu dochádza už pri 5% moslimskej populácii, kedy európske krajiny začínajú prenechávať kontrolu svojej krajiny islamu.

To, čo sa deje v Európe, je z veľkej časti **dôsledok opustenia kresťanstva**. V roku 2003 EÚ odmietla uznať kresťanské korene v preambule svojej ústavy.

Návštevnosť bohoslužieb klesla na 5%, v Dánsku iba 9% ľudí považuje náboženstvo za dôležité, v Anglicku sa chrámy menia na nočné kluby.

Namiesto odporu proti týmto trendom mnohí **európski kresťania konvertovali na náboženstvo pôžitku a pohodlia** – *la dolce vita*. Tým ako Európania začali strácať svoju vieru, prestali mať deti. A prestali mať deti, pretože ani nemajú nič zmysluplné, čo by mohli odovzdať ďalším generáciám, a tiež preto, lebo deti sú prekážkou pri užívaní si života. Úpadok kresťanstva v Európe vytvoril **populačné a duchovné vákuum**, ktoré začal naplňovať islam.

V sekulárnej spoločnosti nie je ľahké pochopiť význam duchovna.

Keď v Michigane a New Jersey v rámci hodín brannej prípravy nacvičovali opatrenia v prípade teroristického útoku, teroristami boli akože kresťania.

Skrátka: súčasnú krízu nie je možné riešiť iba armádou a zbraňami. Naša schopnosť sebaobrany v značnej miere závisí **od nášho presvedčenia, či vôbec máme niečo, čo stojí za to brániť**. Mnohí Európania stratili toto presvedčenie.

Keď naša životná vízia nesiahá ďalej než po najbližšiu dovolenku alebo výplatu či dôchodok, sotva budeme ochotní bojovať za nejaké princípy a to ešte k tomu proti ľuďom, ktorí sú hneď ochotní proti vám použiť brutálne násilie.

Malé kapitulácie: Študent v Pace University v New Yorku bol obvinený z trestného činu šírenie nenávisti, pretože korán dal na toaletu. Ale keď moslimskí študenti na iných kampusoch vyspevujú "Smrť židom!", nič sa nedeje.

Patrick verí, že keď sa bude modliť a obetovať za druhých, jedného dňa sa bude tešiť spoločnosti Boha a svätých. Ahmed zasa verí, že keď bude bojovať proti neveriacim za Allaha, jedného dňa sa v raji bude tešiť spoločnosti "72 panien s veľkým poprsím". Nuž ten rozdiel, medzi Patrickom a Ahmedom, nie je vôbec zanedbateľný. A ich dopad na okolitý svet je vzájomne odlišný. Plus ich pohľad na ženy. **Sexuálny pôžitok je podstatou islamského záhrobného života**. A keď teda v islamskom raji ženy sú určené na to, aby mužovi slúžili, nie je ťažké si predstaviť ich úlohu na zemi, ani to, **ako sa Ahmed pozerá na ženy**.

(Z diskusie na sme.sk: „*My sme na tom ešte dobre, mrknite sa k Nemcom či Angličanom. Moja dcéra minulé vianoce uviazla na letisku v Bruseli, kde najväčší geroji boli moslimskí muži, ktorí sedeli a okolo nich stáli ženy s deťmi, dokonca niektoré aj kojili na stojáka, ktorí prví dobili jedlo, ktoré cestujúcim správa letiska poskytla, ostatní prišli na rad až potom, atď. A to boli moslimovia žijúci a možno narodení v Európe! Ak by to v nejakej krízovej situácii urobil chlap u nás na dedine, rýchlo by bol poriešený*“.)

Nasledovanie Krista a nasledovanie Muhammada vedie k vytvoreniu úplne odlišných osobností. Dokonca aj veľmi nedokonalé nasledovanie Krista je žiadúcejšie než excelentné nasledovanie Muhammada.

Žiaľ, každé bližšie skúmanie islamu hlboko **uráža** moslimov a vedie k obviňovaniu z islamofóbie. **Je vecou nášho prežitia, aby sme poznali islam a aby sme poznali kresťanstvo.** Je však otázkou času, kedy sa kritické skúmanie islamu stane trestným činom.

Môže byť islam postavený mimo kritickú diskusiu?

Ktorá ochromujúca dogma dnes vládne na Západe? Je to **dogma**, že všetky kultúry a náboženstvá sú rovnaké.

Dennis Prager: „**Iba dobré náboženstvo dokáže čeliť zlému náboženstvu**“. V spoločnosti, kde vládne dogmatický relativizmus, je imunitná odpoveď potlačená. Sekulárna spoločnosť nemôže viesť duchovný boj – chýba jej čnosť vytrvalosti, odvahy, nehovoriac o viere a nádeji.

Čiže, v konečnom dôsledku **je čisto sekulárna spoločnosť samovražedná** a pracuje na vlastnom páde. Je to preto, lebo občania zisťujú, že vlastne nemajú pre čo žiť.

Samovražedné správanie: školy zakazujú slávenie Vianoc, ale zato slávia ramadán...

Na rozdiel od multikulturalistickej doktríny, v našej kultúre **sú** veci, ktoré stojí zato brániť a kresťanstvo je medzi nimi hlavné. Preto, pretože *cultus*, alebo náboženstvo, je srdcom kultúry. A taktiež, na rozdiel od multikulturalistickej doktríny, nie všetky náboženstvá sú rovnaké. **Výrazne sa od seba líšia a vedú k rozdielnym kultúram.**

Príklad: rozhovor s mladým inteligentným a rozhladeným Pakistancom o rôznych témach. Keď však príde reč na Židov, vysvitne, že tento príjemný spoločník považuje Židov (v súlade s učením islamu) za podľudí, potomkov opíc a sviň, a je úprimne presvedčený, že vyhladenie Židov by bolo pre ľudstvo veľkým dobrodomím. Alebo by prišla na pretras téma „vrážd zo cti“. Vyhlásil by, že hoci má svoje sestry rád, a hoci by mu to bolo ľúto, musel by ich zabiť, keby nejakým spôsobom pošpinili česť rodiny.

Akokoľvek by ste mali s ním spoločné záujmy a témy, medzi vami dvomi by bola hlboká priepasť. Čo by túto priepasť tvorilo? **Kultúra - kultúra tvorená náboženstvom.** Hoci nemusíte vyznávať nijaké náboženstvo, stále ste dedičom kultúry, ktorá bola formovaná kresťanstvom – presvedčenia o charite, láske, odpúšťaní a božskom obraze v každej osobe.

Sú všetky kultúry rovnaké? Nech sa hovorí čokoľvek o rovnosti kultúr, väčšina ľudí v Spojených štátoch a v západnej Európe by nechcela žiť v Pakistane či Iráne alebo Saudskej Arábii. **Kultúry nie sú rovnaké, pretože náboženstvá nie sú rovnaké.** Starosť západných spoločností o ľudskú dôstojnosť, ľudské práva a slobody je výhonkom kresťanstva. Podobný vývoj neexistoval v islamských spoločnostiach.

Napriek tomu úsilie klásť na jednu úroveň kresťanstvo s Talibanom v Afganistane alebo s mravnou políciou v Saudskej Arábii malo svoj efekt. Podľa výskumu Barna Group z roku 2007 **je negatívne vnímanie kresťanstva na vzostupe.** Negatívny vzťah ku kresťanstvu rastie aj medzi samotnými kresťanmi, najmä mladými. „Polovica mladých návštevníkov kostola vníma kresťanstvo ako posudzovačné, pokrytecké a priveľmi politické“.

Odkiaľ to majú? Vid' bohatá literatúra: *The God Delusion*, *Hitler's Pope*, *Da Vinci Code*. Hollywoodské filmy s protikresťanskou tematikou. Plus k tomu multikulturalistická vzdelávacia kampaň zameraná na **diskreditáciu kresťanského/západného dedičstva** v očiach študentov.

Tieto cieľavedomé pokusy oslabiť kresťanstvo prichádzajú **práve v čase, keď je silné kresťanstvo najviac potrebné**. Rôzne pseudonáboženstvá, ktoré sme na Západe vymysleli, ako náhrady za kresťanstvo, nebudú vládnuť vzdorovať islamu. Keď sa najvyššími hodnotami stanú pôžitok, komfort a prospech, ľudia sa vzdávajú cti, svedomia a slobody, len aby si tie výhody uchovali.

Túto **ochotu ustupovať** si všimli džihádisti a ona ich posilňuje v presvedčení, že Európania sú duchovne na nižšej úrovni než oni a že si zaslúžia, aby boli podrobní islamom.

Ako odchádza kresťanstvo, s kresťanstvom odchádza aj kultúra. Na Západe je kresťanské presvedčenie zmiešané s multikultúrnymi predpokladmi, najmä s tým, že rozdiely treba vyzdvihovať a oslavovať. Pre niektorých kresťanov **multikultúrny relativizmus slúži ako náhradné náboženstvo - náboženstvo, ktoré poskytuje pocit morálnosti** bez potreby vyvíjať morálne úsilie. Ponúka duchovné povznesenie a pocit tolerantnosti bez toho, aby sa človek musel snažiť rozvíjať nejaké osobné čnosti. A tým, že sa hriech zatlačil do obdobia dávno mŕtvych imperialistov, **jediné hriechy, za ktoré sa ľudia potrebujú ospravedlňovať, sú hriechy ich predkov**. Ale multikulturalizmus sa ukazuje byť ďalším z dlhého radu bohov, ktorí zlyhali. Najmä preto, že nedokáže pripraviť „veriacich“ na reality vzťahujúceho sa islamu.

Kultúrny relativizmus **nedovoľuje vyniesť súd nad nefunkčnými kultúrami** a brániť svoju kultúru, keď je napádaná.

Multikulturalizmus, materializmus a rigidný sekularizmus – tieto antikultúrne ideológie fungujú ako piata kolóna či Trójsky kôň pre islamistov.

Nachádzame sa na jednom z tých podivných kritických okamihoch, keď **spoločnosti bojujú proti svojim vlastným záujmom, pretože už nie sú schopné pochopiť, čo je v ich najlepšom záujme**.

Žitie iba pre daný okamih je mentalita fatálna pre prežitie našej spoločnosti.

Dobrá správa je, že **militantný islam nie je neporazitelný**. A s istou dávkou šťastia je porážku islamistov možné dosiahnuť bez použitia vojenskej sily. Na to však sa Západ musí pustiť **do boja ideí** s moslimskými triumfalistami.

Intelektuálne a teologicky je **islam domček z karát**. Celá budova spočíva na svedectve jediného muža. Jej zakladajúci dokument – údajne zápisnica Allahovho slova – je nesúrodá zlátnina požičaných vier a opakovaných kliatieb. Skrátka: **islam nie je schopný obstáť dôkladnejšiu analýzu**.

Jedným z tých divných paradoxov je to, že islam vyhráva vojnu ideí. Islamistická verzia udalostí je verzia, ktorú si médiá často osvojujú. Západ si neuvedomuje, že musí bojovať propagandistickú vojnu. **Toto sa musí zmeniť**. Tak ako v boji proti nacizmu či komunizmu, aj teraz sme v studenej vojne s islamom, vo vojne, ktorú Muhammad vyhlásil už veľmi dávno. Našou snahou musí byť dosiahnuť, aby moslimovia stratili svoju vieru v islam práve tak, ako Nemci stratili vieru v nacizmus a sovietski komunisti stratili vieru

v komunizmus. Musíme **poukazovať na prázdnotu islamu**. Propagandistická vojna si nevyžaduje šíriť nepravdy či polopravdy.

Výborná vec je porovnanie islamu a kresťanstva, ktorá má dva efekty: obnoví dôveru zmätených kresťanov. Vyzdvihnú sa výrazné odlišnosti medzi islamom a Novým zákonom. A druhým efektom bude to, že sa tým zasejú pochybnosti do niektorých moslimov. Vieme, že pred týmto oživením islam začínal strácať svoj vplyv na mysle mnohých moslimov.

Čím viac budeme študovať tieto dve viery, tým bude zjavnejšie, že **kresťanstvo je oveľa presvedčivejšie než islam**. Toto je veľmi dôležité vedieť, pretože úspech v kladení odporu voči islamizácii závisí v značnej miere od „civilizačnej sebadôvery“, čo je presvedčenie, že pravda a dobro je na našej strane. Bez tejto sebadôvery stratíme našu civilizáciu.

Test: Kresťania majú lepšie poznať v čo veria, prečo veria a prečo to stojí zato brániť.

Podľa knihy Christianity, Islam and Atheism: The Struggle for the Soul of the West preložené s miernymi úpravami textu a s aktualizovaním niektorých informácií, zverejnené so súhlasom autora.

pokračovanie v III. časti

URL adresa článku: <http://christianitas.sk/krestanstvo-islam-a-ateizmus-boj-o-dusu-europy/>